

Kamers

De kamers aan de tuinzijde zijn ruimer dan die aan de straatkant – waar je nu woont: een bed, wastafel, grootbeeld-tv, gedeeld toilet. Er is vergeten stof in kieren en tussen spijlen. Je huid jeukt door de droge lucht en je hekelt het doucheregime van eens per week.

Je woonde veel, veel ruimer in een Galicisch buitenhuis, met een vrouw die je alleen in koosnaampjes noemt. Veranda, krekels, en duizenden elpees op alfabet. 'Draai nog eens Willie Nelson, Leonard Cohen.' Zij overleed en het huis werd gekraakt.

Of ik haar wil zien? Op een verweerd medaillon poseren jullie. Je sigaret wipt vrij de lucht in. Zij lacht onder oosterse krullen, een vrouw uit Tel Aviv of Cádiz, vertrouwd als verre familie.

Of ik haar wil zien? Open de lade en vind een Gooise hei in paarse bloei. In eenzelfde doos met eenzelfde wikkel, huist al vier jaar lang de as van mijn moeder.

En weer sta ik voor die oven, gloednieuw in gebruik. Weer brengen we haar thuis op een lentemiddag. Weer vlamt het tekort op van zoveel, als ik terloops het herkenningssteentje streef dat ook haar vergezelde.

Eric de Rooij